

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายอนุรักษ์ มาประณีต ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๕๙

เรื่องพิจารณาที่ ๔/๒๕๕๙

วันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ประเด็นวินิจฉัย

ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติมเป็นการชอบด้วยกับผลการออกเสียงประชามติแล้วหรือไม่

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยมีสามประการดังนี้

ปัญหาที่หนึ่ง ผู้มีสิทธิเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีและผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี

ปัญหาที่สอง ผู้มีสิทธิเสนอขอยกเว้นการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อและมติในการให้ความเห็นชอบให้ยกเว้น

ปัญหาที่สาม กำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

ความเห็น

ประเด็นเพิ่มเติมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๙/๑ วรรคเจ็ด มีว่า “ท่านเห็นชอบหรือไม่เพื่อให้การปฏิรูปประเทศเกิดความต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ สมควรกำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลว่า ในระหว่าง ๕ ปีแรก นับแต่วันที่มีรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี” ผลจากการออกเสียงประชามติ ประชาชนโดยเสียงข้างมากของผู้ออกเสียงประชามติเห็นชอบด้วยกับประเด็นดังกล่าว และมีผลให้บทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญไม่สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญดำเนินการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติ แล้วส่งร่างรัฐธรรมนูญให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาว่าเป็นการชอบด้วยกับผลการออกเสียงประชามติแล้วหรือไม่

เห็นว่า ร่างมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเพิ่มเติมคือ ร่างมาตรา ๒๗๒ ซึ่งบัญญัติว่า “ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ แล้ว หากมีกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอต่อประธานรัฐสภา ขอให้รัฐสภามีมติยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ในกรณีเช่นนั้น ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาโดยพลัน และในกรณีที่รัฐสภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาให้ยกเว้นได้ ให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการตามมาตรา ๑๕๙ ต่อไป โดยจะเสนอชื่อผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ หรือไม่ก็ได้”

ร่างมาตรา ๒๗๒ ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ดำเนินการแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลประชามติที่ว่า “ในระหว่างห้าปีแรกนับแต่วันที่มีรัฐสภาภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ การให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๙ เว้นแต่การพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่ง ให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา และมติที่เห็นชอบการแต่งตั้งบุคคลใดให้เป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕๙ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา

ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ แล้ว หากมีกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอต่อประธานรัฐสภาขอให้รัฐสภามีมติยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ในกรณีเช่นนั้น ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาโดยพลัน และในกรณีที่รัฐสภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาให้ยกเว้นได้ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่งต่อไป โดยจะเสนอชื่อผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ หรือไม่ก็ได้”

ปัญหาที่หนึ่ง ผู้มีสิทธิเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีและผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรี
พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญและประเด็นเพิ่มเติมที่ผ่านประชามติ กำหนดให้การได้มา
ซึ่งนายกรัฐมนตรีมีการแบ่งขั้นตอนของการเสนอชื่อและการให้ความเห็นชอบออกจากกัน เนื่องจาก
ต้องการให้การเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของประชาชนผู้เป็นเจ้าของ
ประเทศ เพราะก่อนการเลือกตั้ง ประชาชนได้ทราบรายชื่อบุคคลที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีจากบัญชีรายชื่อ
ที่พรรคการเมืองแจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนปิดการสมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการ
การเลือกตั้งประกาศรายชื่อบุคคลดังกล่าวให้ประชาชนทราบ ตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง
ที่กำหนดว่า “ในการเลือกตั้งทั่วไป ให้พรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งแจ้งรายชื่อบุคคล
ซึ่งพรรคการเมืองนั้นมีมติว่าจะเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้ง
เป็นนายกรัฐมนตรีไม่เกินสามรายชื่อต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนปิดการรับสมัครเลือกตั้ง
และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศรายชื่อบุคคลดังกล่าวให้ประชาชนทราบ และให้นำความ
ในมาตรา ๘๗ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม” พรรคการเมืองจึงต้องคัดสรรบุคคลที่พรรค
จะสนับสนุนให้เป็นนายกรัฐมนตรี หากสมาชิกพรรคการเมืองของตนได้รับการเลือกตั้งและมีเสียงข้างมาก
ในสภาผู้แทนราษฎร และถ้าบุคคลผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใดได้รับการแต่งตั้งเป็น
นายกรัฐมนตรีก็เท่ากับว่าเป็นการยึดโยงกับความต้องการของประชาชน อีกทั้งการออกเสียงประชามติ
เป็นกระบวนการในการแสดงความเห็นของประชาชนด้วยการลงคะแนนออกเสียงเพื่อตัดสินใจว่าจะให้
ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในเรื่องที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของประเทศชาติ
หรือกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ก่อนที่จะนำมติหรือการตัดสินใจนั้นออกเป็นกฎหมายหรือนำ
ไปปฏิบัติเพื่อบังคับใช้เป็นการทั่วไป เมื่อการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติมมีเพียงว่า
“ให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็น
นายกรัฐมนตรี” ย่อมเข้าใจได้ว่าประสงค์เฉพาะให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบบุคคล
ซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ไม่รวมถึงการเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็น
นายกรัฐมนตรีด้วย ดังนั้น การที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒
วรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดให้ผู้มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบนายกรัฐมนตรีคือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา จึงสอดคล้องและชอบด้วยกับผลการออกเสียงประชามติแล้ว

ปัญหาที่สอง ผู้มีสิทธิเสนอขอยกเว้นการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อและมติในการให้ความเห็นชอบให้ยกเว้น

พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีหน้าที่เสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี แต่หากเกิดกรณีไม่อาจแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจากบุคคลผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด การที่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีสิทธิเสนอขอยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อดังกล่าวอีกครั้ง เป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติมที่ต้องการให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ ขั้นตอนการเสนอขอยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ นั้น เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังจากขั้นตอนการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งแรกและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาไม่สามารถให้ความเห็นชอบ ขั้นตอนการเสนอขอยกเว้นจึงอยู่ในกระบวนการพิจารณาให้ความเห็นชอบซึ่งต้องกระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา จึงควรเป็นอำนาจและหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะร่วมกันแก้ปัญหาข้อขัดข้องให้ผ่านพ้นไปได้ด้วย สมตามเจตนารมณ์ของผลการออกเสียงประชามติ ดังนั้น การเปิดโอกาสให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งไม่มีสิทธิในการเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอขอยกเว้นตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคสอง จึงเป็นการสอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติมที่มีเจตนารมณ์เพื่อให้มีกลไกในการดูแลการปฏิรูปประเทศอย่างต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในช่วงเปลี่ยนผ่านระยะ ๕ ปี จึงสมควรให้สมาชิกของรัฐสภาซึ่งเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในช่วงเปลี่ยนผ่าน ๕ ปี โดยให้สมาชิกวุฒิสภาเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนการเสนอขอยกเว้นที่จะไม่ต้องเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

จากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ เพื่อให้กระบวนการได้มาซึ่งนายกรัฐมนตรีดำเนินต่อไปได้ ทั้งการให้สิทธิแก่สมาชิกวุฒิสภาร่วมเป็นผู้เสนอชื่อยกเว้นก็ไม่ได้ตัดอำนาจและหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเสนอชื่อยกเว้นดังกล่าวแต่อย่างใด

ดังนั้น ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคสอง ที่กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอต่อประธานรัฐสภาขอให้รัฐสภามีมติยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ แต่เพียงฝ่ายเดียวนั้น จึงไม่สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติที่มีเจตนารมณ์ให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีในช่วงเวลาเปลี่ยนผ่าน ๕ ปีแรก

สำหรับมติให้ยกเว้นเพื่อไม่ต้องเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแจ้งไว้ตามมาตรา ๘๘ นั้น ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้อง ในมาตรา ๒๗๒ วรรคสอง ได้กำหนดให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ของทั้งสองสภาอยู่แล้ว จึงมิได้มีปัญหาความสอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติในประเด็นเพิ่มเติมแต่ประการใด

ดังนั้น ร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขมาในมาตรา ๒๗๒ วรรคสอง ที่กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีสิทธิเสนอชื่อยกเว้นการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อตามมาตรา ๘๘ จึงไม่สอดคล้องและไม่ขัดแย้งกับผลการออกเสียงประชามติ ส่วนมติในการให้ความเห็นชอบให้ยกเว้นคือ มติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา นั้น ขอบด้วยกับผลการออกเสียงประชามติแล้ว

ปัญหาที่สาม กำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง การเริ่มนับวันเวลาตามประเด็นเพิ่มเติมที่ว่า “...ในระหว่าง ๕ ปีแรกนับแต่วันที่มีรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้...” จะเห็นได้ว่า วันที่มีรัฐสภาชุดแรกจะต้องมีองค์ประกอบของความเป็นรัฐสภาเกิดขึ้นเมื่อมีสภาผู้แทนราษฎรที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีสมาชิกภาพตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ และมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึงร้อยละเก้าสิบห้าของจำนวน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดแล้วที่จะสามารถเรียกประชุมรัฐสภาได้ตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ และมีวุฒิสภาที่ประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติถวายคำแนะนำตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๙ ดังนั้น “ในระหว่าง ๕ ปีแรกนับแต่วันที่มีรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้” จึงหมายถึงวันที่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาครบองค์ประกอบที่จะเป็นรัฐสภาโดยสมบูรณ์ สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรัฐสภา การเริ่มนับเวลาดังกล่าวจึงถือเป็นสาระสำคัญของประเด็นเพิ่มเติมด้วย

พิจารณาแล้วเห็นว่า วันเริ่มนับเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไข ไม่ได้ใช้ถ้อยคำเดียวกับประเด็นเพิ่มเติมอาจทำให้เกิดการตีความในเรื่องระยะเวลาที่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติที่มุ่งหมายให้มีกลไกในการดูแลการปฏิรูปประเทศอย่างต่อเนื่องตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในช่วงเปลี่ยนผ่านระยะ ๕ ปี นับแต่วันที่มีรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ ที่กำหนดให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่บริหารราชการในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน ๕ ปี นับแต่วันที่มีรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ สำหรับการกำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคสอง นั้น ตามร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขมาที่กำหนดว่า “ในวาระเริ่มแรก เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๘ แล้ว ...” จะเห็นได้ว่า คำว่า “วาระเริ่มแรก” ในที่นี้ หมายถึง วาระที่เกิดขึ้นในคราวแรกที่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกซึ่งต้องกระทำภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๗ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีผลใช้บังคับแล้วตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ เท่านั้น จึงไม่สามารถนำการเสนอขอยกเว้นดังกล่าวมาใช้ได้อีก ในกรณีที่ต้องให้ความเห็นชอบแต่งตั้งบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรีขึ้นใหม่ หากมีเหตุให้นายกรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใด แม้ว่าจะอยู่ในระหว่าง ๕ ปีแรกตามวรรคหนึ่งก็ตาม

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของผลการออกเสียงประชามติที่มุ่งหมายให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ตลอดกำหนดเวลา ๕ ปีแรกนับแต่วันที่มีรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญ ดังที่ประชาชนได้ให้ความเห็นชอบประเด็นเพิ่มเติมตามผลการออกเสียงประชามติ การกำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลา

ตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง จึงต้องสอดคล้องกันเพื่อให้ได้นายกรัฐมนตรีเข้ามาทำหน้าที่บริหารราชการในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน ๕ ปี และเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศสำเร็จและบรรลุผลตามแผนยุทธศาสตร์ชาติและเจตนารมณ์ที่ร่างรัฐธรรมนูญกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน จึงได้กำหนดให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาจะต้องประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทั้งกำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาดังกล่าวจึงถือเป็นสาระสำคัญของผลการออกเสียงประชามติ

ดังนั้น การที่ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขโดยกำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง จึงไม่สอดคล้องและไม่ชอบด้วยกับผลการออกเสียงประชามติ

ด้วยเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น จึงมีความเห็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญดำเนินการแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติ ไม่สอดคล้องกับผลการออกเสียงประชามติ ในเรื่องผู้มีสิทธิเสนอขอยกเว้นการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีจากผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อ และเรื่องกำหนดเวลาและวันเริ่มนับเวลาตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

นายสุรศักดิ์ มาประณีต

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ